

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123297197
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6123297197.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX D. E., zastúpená splnomocneným zástupcom: Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 511 476 88, o zaplatenie 23.753,89 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 11Csp/28/2023-285 zo dňa 7. novembra 2024, takto

rozhodol:

I.

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 26.008,14 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 3.325,47 Eur a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 23.699,89 Eur od 03.03.2023 do zaplatenia. Žalobkyni proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a žalovanej proti žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Mal za preukázané, že pôvodná žalobkyňa uzatvorila so žalovanou 14.09.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere „Lepšia splátka č. 1715265564“, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 30.000,- Eur. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť pravidelnými 96-timi mesačnými splátkami po 392,87 Eur počnúc prvou splátkou splatnou 15.10.2017 a s termínom konečnej splatnosti 15.09.2025. Pri dohodnutej 5,90 % fixnej ročnej úrokovej sadzbe úveru, RPMN 6,10 % a priemernej RPMN vo výške 9,08 % sa tak zaviazala celkovo zaplatiť sumu 37.715,43 Eur. Súčasťou zmluvy bola aj amortizačná tabuľka obsiahnutá v bode 2.4 zmluvy, z ktorej prehľadne vyplýva údaj pre spotrebiteľa o termíne splatnosti každej jednej splátky, výšky mesačnej splátky, započítanie splátky na úroky a istinu a zostatok istiny. Listom zo dňa 27.04.2020 pôvodná žalobkyňa upozornila žalovanú, že ku dňu 27.04.2020 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 2.627,13 Eur, ktorá pozostáva z omeškaných splátok vo výške 2.618,13 Eur a z poplatkov vo výške 9,- Eur. Zároveň vyzvala žalovanú na úhradu dlhu v lehote do 15 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy a poučila ju o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Následne pôvodná žalobkyňa listom zo dňa 25.05.2020, ktorý si žalovaná prevzala do vlastných rúk 15.06.2020, oznámila, že úverový záväzok zo Zmluvy o úvere zo dňa 14.09.2017 sa stal k 25.05.2020 predčasne splatný v celom rozsahu. Žalovaná bola vyzvaná zaplatiť dlžnú sumu 25.680,60

Eur pozostávajúcu z istiny úveru 24.394,19 Eur, úrokov vo výške 1.268,41 Eur a poplatkov za upomienky vo výške 18 Eur do 10-tich kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy.

Nakoľko sa žalovaná zaviazala úver splácať mesačnými splátkami po 392,87 Eur z výzvy zo dňa 27.04.2020 je zrejme, že v čase tohto upozornenia bola žalovaná v omeškaní s viac ako 6-timi splátkami. Právo žiadať žalovanú o zaplatenie celého zvyšku dlhu mohla banka uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou tej splátky, ktorá zosplatnenie vyvolala a ak súčasne upozornila žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, ktorá lehota by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Veriteľ má pritom právo a nie povinnosť rozhodnúť sa, či k zosplatneniu pristúpi alebo nie, podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) však k tomu môže pristúpiť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Každá mesačná splátka bola podľa Zmluvy o úvere splatná do 15. dňa toho-ktorého mesiaca. Z predloženého aktuálneho stavu úveru ku dňu 16.02.2023 vyplýva, že žalovaná sa prvýkrát dostala do omeškania v mesiaci marec 2019, následne si svoju povinnosť splácať úver riadne a včas plnila nepravidelne, pričom v mesiaci február 2020 uhradila sumu 100,01 Eur a ďalšiu úhradu vo výške 50,14 Eur vykonala až 17.06.2020. Ak právna predchodkyňa žalobkyne využila právo podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ a úver zosplatnila k dátumu 25.05.2020, nemohla podľa platných právnych predpisov toto právo využiť pre nesplnenie inej splátky, než splátky splatnej 15.02.2020, čiže splátky, s ktorou bola podľa výzvy zo dňa 27.04.2020 v omeškaní viac ako 3 mesiace. Žalovaná netvrdila ani nepreukázala, že by si čo i len sčasti splnila svoju povinnosť zaplatiť túto splátku, naopak z prehľadu úveru vyplýva, že od čiastočnej úhrady 24.02.2020 vo výške 100 Eur, ktorá bola nepochybne započítaná na omeškané skoršie splátky uhradila aspoň jednu splátku riadne a včas, t. j. vo výške 392,87 Eur, čím by prakticky zmarila možnosť zosplatnenia úveru. Ďalšiu úhradu vykonala až takmer dva mesiace po mimoriadnej splatnosti, a to vo výške 50,- Eur, preto konštatoval, že z upozornenia 27.04.2020 by malo byť pre spotrebiteľa na úrovni priemerne spôsobilej osoby zrejme, že splátka, ktorá môže vyvolať zosplatnenie úveru, musí byť tri mesiace po lehote splatnosti, čo pri dátume upozornenia 27.04.2020 a úverových splátkach do 15. dňa v mesiaci znamená splátku splatnú 15.01.2020. Z formulácie predmetnej výzvy, ktorá prakticky doslovne vychádza z vtedy platného § 53 ods. 9 OZ je tak zrejme pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky mieni banka predmetný úver predčasne zosplatniť. Preto upozornenie zo dňa 27.04.2020 zodpovedá ustanoveniu zákona a je možné jednoduchým výpočtom konkretizovať, aká nezaplatená splátka môže vyvolať zosplatnenie. Pokiaľ ide o námietku premlčania, premlčacia doba začína pri riadnom zosplatnení úveru zo spotrebiteľskej zmluvy plynúť podľa novej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR nasledujúci deň po uplynutí troch mesiacov od omeškania splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie, čiže v prejednávanej veci by uplynula 15.04.2023 a žaloba bola podaná 06.04.2023.

Právna úprava umožňuje banke postúpiť pohľadávku zo zosplatneného úveru na iný ako bankový subjekt iba za splnenia podmienok upravených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Úver bol zosplatnený 25.05.2020, čím stratil status „živého úveru“. Žalobkyňa splnenie povinnosti vyzvať na plnenie preukázala výzvou zo dňa 27.04.2020 ako aj výzvou zo dňa 25.05.2020, ktorú si žalovaná prevzala 15.06.2020. Zákon umožňuje dlžníkovi zvrátiť postúpenie pohľadávky zo zosplatneného úveru na iný ako bankový subjekt tak, že svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu splní. Táto skutočnosť však nebola preukázaná. Nakoniec žalobca preukázal aj doručenie oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2023 žalovanej, a teda boli splnené všetky podmienky § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

Právo veriteľa na zosplatnenie úveru je podmienené § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. (ďalej aj „ZoSÚ“) v tom smere, že ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové zaplatenie spotrebiteľského úveru. Obrana žalovanej spočíva v tom, že právna predchodkyňa žalobcu nemala žalovanej na základe jej žiadosti poskytnúť refinančný úver, pretože ho nebola schopná splácať. Z listinných dôkazov predložených žalobcom, ktorými mienil preukázať skúmanie bonity žalovanej vyplýva, že splátka 561 Eur má predstavovať súčet mesačnej splátky za úver vo výške 169 Eur a mesačnej splátky za predmetný úver vo výške 392 Eur. Prvý úver bol pritom refinancovaný druhým úverom, čiže logicky nemôže ísť o žiadnu splátku vo výške 561,- Eur. Identifikácia týchto úverov je zrejme porovnaním údajov na predmetnom listinnom dôkaze so zmluvou o spotrebiteľskom úvere Dobrá pôžička č. 1599921647 zo dňa 29.07.2015, konkrétne údajov o celkovej čiastke úveru 13.000,- Eur a 108 mesačných splátok po 169,- Eur, ako aj so zmluvou o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka, na základe ktorej si žalobca uplatňuje v tomto spore svoj nárok. Skúmanie bonity v bankovom systéme sa vykonal v deň uzatvorenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zrejme z tohto dôvodu už bol v histórii úverov žalovanej zahrnutý aj tento úverový vzťah. Celkové mesačné splátky boli vyčíslené sumou 583,- Eur, ktorá je opäť len súčtom splátky 561 Eur a splátky 22 Eur z úveru od nebankovej spoločnosti so zostatkovou hodnotou 464 Eur. V článku 2.3 Zmluvy sú špecifikované

záväzky, ktoré budú splatené predmetným úverom, a to úver „Dobrá pôžička“ od C. F. v zostatkovej hodnote 10.766,45 Eur a spotrebný úver od nebankovej spoločnosti v zostatkovej hodnote 464,- Eur. Právna predchodkyňa žalobcu vychádzala z dostatočných informácií o žalovanej a jej spoludlžníkovi. Významné je aj to, že žalovaná prvých 14 mesiacov splácala riadne svoj záväzok zo zmluvy, čo spochybňuje jej tvrdenie o tom, že v čase uzatvorenia zmluvy nebolo v jej možnostiach úver splácať. Žalovaná v rozhodnom čase žila v spoločnej domácnosti so spoludlžníkom a nezaopatreným dieťaťom, čiže mesačné životné minimum predstavovalo 429,70 Eur a pri deklarovanom príjme žalovanej 500,- Eur a spoludlžníka vo výške 800,- Eur a po úhrade dohodnutej mesačnej splátky vo výške 392,87 Eur tak v domácnosti žalovanej zostalo na živobytie 515,13 Eur. Právna predchodkyňa žalobkyne dostatočným spôsobom zisťovala všetky potrebné informácie pre vyhodnotenie schopnosti žalovanej splácať refinančný úver a v danej veci nešlo len o akési povrchné skúmanie tejto schopnosti.

Predmetná zmluva je zmluva spotrebiteľská a obsahuje všetky náležitosti vyžadujúce Zákonom č. 129/2010 Z. z., predovšetkým tie neabsentujú, v ktorých zákon sankcionuje tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň zistil, že RPMN bola vyčíslená v správnej výške, keď pri úvere 30.000,- Eur poskytnutý dňom 14.09.2017 pri 96-tich mesačných splátkach po 392,87 Eur splatných k 15-temu dňu v kalendárnom mesiaci, s dátumom prvej splátky 15.10.2017 bola vypočítaná hodnota RPMN 6,10 %. Námietky žalovanej, ktoré smerovali k záveru o bezúročnom a bezpoplatkovom úvere, sú nedôvodné. Nebolo preukázané, že pôvodná žalobkyňa hrubo porušila povinnosti skúmania možností spotrebiteľa splácať úver podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ.

Žalovaná sa zaviazala splatiť úver v celkovej výške 37.715,43 Eur z čoho uhradila 11.707,29 Eur a v prípade riadneho plnenia svojich zmluvných povinností by jej zostávalo do konečnej splatnosti úveru zaplatiť 26.008,14 Eur. Priznanie úroku z úveru aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vychádza z právneho názoru Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/42/2020.

Nakoľko získaný úver bol poskytnutý za účelom refinancovania predchádzajúcich úverov, z úradnej povinnosti preskúmal aj to, či predmetným úverom neboli refinancované úvery v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z. z. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 29.07.2015 vyplýva, že táto obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti v dôsledku čoho úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. K vyhláseniu predčasnej splatnosti nedošlo, nakoľko žalovaná neskoršie získaným úverom splatila tento skorší úver v mesiaci september 2017. Rovnako aj v tomto úvere bola spoludlžníkom rovnaká osoba a žalovaná zostala nečinná a neuviedla žiadne skutkové tvrdenia ohľadne úveru, ktorý bol refinancovaný.

Žalovaná sa dostala do omeškania, a preto žalobcovi patrí zákonný úrok z omeškania a popri 5 % ročnom úroku z omeškania zo sumy 24.394,19 Eur od 26.05.2020 pri zohľadnení jednotlivých čiastkových plnení po vyhlásení predčasnej splatnosti v celkovej výške 3.325,47 Eur priznal žalobkyňi aj zákonný úrok z omeškania z priznanej istiny od 03.03.2023 do zaplatenia.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalovaná a nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie ohľadne aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Z dôkazov vyplýva, že veriteľ – dodávateľ nedodržal zákonné podmienky pred postúpením pohľadávky, a preto neboli zákonné predpoklady postúpenia pohľadávky splnené. Ak žalobca vo výzve neuviedol pre nesplnenie, ktorej konkrétnej splátky splatnej určitého dňa, vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru, banka mala zo zákona povinnosť doručiť výzvu dlžníkovi, pričom zo spisu nie je zrejماً žiadna doručka v zmysle výzvy zo dňa 27.04.2020. Keďže pohľadávka zo zmluvy o úvere sa automaticky nestáva splatnou v celom rozsahu v dôsledku nezaplatenia niektorej splátky, ale len v dôsledku jednostranného právneho úkonu – vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu s jasnou formuláciou, že veriteľ tak činí pre nezaplatenie konkrétnej splátky v dohodnutej lehote so žiadosťou o zaplatenie celého dlhu, tak je potrebné skúmať, či oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je s poukazom na § 37 ods. 1 OZ dostatočne určité, a teda či je platným právnym úkonom a je potrebné skúmať aj predchádzajúci proces týkajúci sa upozornenia spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 9 OZ. V tejto súvislosti poukázal na najnovšie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/15/2023. Rovnako je sporné skúmanie bonity žalovanej, nakoľko predložením identifikačných dokladov, či predložením výpisov žalovanej, nie je splnená zákonná povinnosť banky konať s odbornou starostlivosťou. Odborná starostlivosť nie je odborná vtedy, ak je povrchná, ak je jej zmyslom expanzia kvantity bez zohľadnenia kvality. Súd nesprávne usúdil z predložených dokladov o skúmaní bonity veriteľa, že ide o refinancovaný úver vo výške 169,- Eur a nový úver vo výške 392,- Eur. Súdu uniklo, že žalovaná splácala jeden úver vo výške 30.000,- Eur z decembra 2016 a refinancovaný

úver vo výške 13.000,- Eur. Nová splátka úveru nebola ešte do skúmania bonity započítaná. Súd sa nevysporiadal s jej námietkou, že nielenže mala iný úver, ktorý splácala, ale nebol súdom ani započítaný ako náklad, ktorý už mala žalovaná ako debet jej rozpočtu. Z toho vyplýva, že aj pri príjme žalovanej 500,- Eur mesačne a 800,- Eur pri druhej posudzovanej osobe, splátke úveru 561,- Eur a jednej vyživovacej povinnosti, ostalo bez iných posudzovaných nákladov na chod domácnosti 739,- Eur. Splátka z predmetnej zmluvy je vo výške 393,- Eur po zaokrúhlení a po odpočítaní minimálnych nákladov na trojčlennú rodinu v roku 2017 ostala žalovanej suma 309,30 Eur, čo za žiadnych okolností nemohlo pokryť splátku z poskytnutej zmluvy v danom konaní, ak predstavovala táto výšku 393,- Eur. Žalovaná mala už jeden úver vo výške 30.000,- Eur zo dňa 13.12.2016, ktorý si žalobca uplatnil pod sp. zn. 6Csp/38/2023 na miestne príslušnom súde, kde bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá a vo veci je právoplatne rozhodnuté, tento súd do výdavkov žalovanej nezahrnul. Doklady, ktoré žalobca predložil na overovanie bonity považuje za nedostatočné, nakoľko vôbec z nich nevyplýva, ako boli overené príjmy žalovanej, ďalej výdavky žalovanej berúc do úvahy aj skutočnosť, že splácala ďalšie úvery a vôbec bonita žalovanej nebola vyhodnotená. V čase uzatvorenia predmetnej zmluvy neboli účinné zákonné normy, avšak poukázala na to, že v tom čase opatrenia vo veľkej miere vychádzali z odporúčaní, ktoré NBS vydala už v roku 2014. Keďže veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, nie je oprávnený od spotrebiteľa požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Nakoľko nedošlo k riadnemu zosplatneniu pohľadávky, veriteľ bol oprávnený od dlžníka požadovať iba sumu jednotlivých splátok, ktoré sa stávajú splatnými podľa zmluvy, rovnako sú pochybnosti o predčasnom právnom závere súdu o premlčaní nároku, ak súd zistil, že pohľadávka bola zosplatnená neplatne, pretože nebola presne určená splátka, pre ktorú sa mal stať zročným celý dlh. Keďže nedošlo k riadnemu zosplatneniu spotrebiteľského úveru, nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu celej pohľadávky na žalobcu (§ 39 a § 525 ods. 2 OZ), v tomto prípade žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu na uplatňovanie daného nároku. V tomto kontexte je nevyhnutné akcentovať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017, podľa ktorého, ak neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 veta prvá zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ neplatné. Právne závery súdu sú predčasné aj pri posúdení náležitosti zmluvy o úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. V tejto časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné. Rovnako namieta, že sa nezaoberal vznesenou námietkou premlčania, pokiaľ nestanovil veriteľ splátku, pre ktorú mal byť zosplatnený úver. Nebolo sa možné ňou reálne zaoberať. Navrhuje napadnutý výrok zrušiť a vec vrátiť na nové rozhodnutie, alternatívne zrušiť rozhodnutie okresného súdu a žalobu zamietnuť.

3. Žalobca k odvolaniu žalovanej uviedol, že pokiaľ táto namieta neplatné zosplatnenie úveru, s týmto právnym názorom sa nestotožňuje ani s názorom v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/15/2023 a poukazuje na protichodné stanovisko Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 1Cdo/123/2022. Veriteľ v zmluve okrem termínu splatnosti splátok ako aj počtu splátok uvádza do zmluvy celkový predpis splátok s podrobným rozpisom. Dlžník od počiatku zmluvného vzťahu pozná, kedy má koľko splácať a v akej čiastke sa z tej ktorej splátky spláca istina, úrok či poplatky. Preto má dlžník veľmi jasný obraz o tom, s ktorou splátkou sa dostal do omeškania. K námietke porušenia povinnosti konať s odbornou starostlivosťou má za to, že žalovaná nesprávne interpretovala písomné odôvodnenie rozhodnutia, pretože dospel k záveru, že žalovaná mala popri novočerpanom účelovom úvere so splátkou 392,78 Eur na refinancovanie splácať ďalšie existujúce úvery splátkami súhrne vo výške 561,- Eur mesačne. Súd pritom poukázal na to, že splátky 561,- Eur tvoria dva úvery (392,- Eur + 169,- Eur), a úver so splátkou 169,- Eur refinancovaný. Preto náklady žalovanej spolu so spoludlžníkom predstavovali sumu 392,- + 392,87 a nie 561,- + 393,- ako to uvádza v odvolaní žalovaná. Žalobca bol v konaní plne súčinný a reagoval nielen na námietky a tvrdenia žalovanej, ktoré v konaní vyvrátil a preukázal, ale predkladal aj dôkazy, ktoré vo veci dopytoval súd na účely dôslednejšieho preskúmania skutkového stavu. S poukazom na uvedené postup súdu ako aj vyššie uvedené skutočnosti a žalobcom predložené listinné dôkazy a vyjadrenia považuje rozhodnutie súdu za spravodlivé a správne a žiada odvolací súd potvrdiť napadnuté rozhodnutie a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle ust. § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

5. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho

konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo 205/2009). Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany v konaní v hmotnoprávnom vzťahu, ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Sporová strana, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí, súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo 214/2011). V posudzovanom prípade súd prvej inštancie skúmal nárok žalobkyne na základe viacerých hmotnoprávných skutočností, avšak prvotnou otázkou musí vždy byť skúmanie vecnej legitímácie strán sporu, keďže od jej vyriešenia závisí výsledok sporového konania.

6. V sporovom súdnom konaní súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje banku. Žalovaná vo svojich vyjadreniach od začiatku namietala riadne zosplatenie spotrebiteľského úveru, z ktorého dôvodu ani banka nemohla postúpiť svoju pohľadávku na nebankový subjekt, keďže neboli splnené podmienky § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keď vo výzve a v zosplatení nebola konkretizovaná splátka, vo vzťahu ku ktorej došlo k mimoriadnemu zosplateniu, žalobkyňa nepreukázala doručenie výzvy žalovanej.

7. Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 7CoCsp/13/2024 zo dňa 31.07.2024 zreušil pôvodné rozhodnutie súdu prvej inštancie č.k. 11Csp/28/2023-201 z 30.11.2023 nakoľko náležite neodôvodnil svoje rozhodnutie ohľadne splnenia podmienok pre postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt a v tej súvislosti aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne. Pritom poukázal na to, že predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru odvolacieho súdu z upozornenia veriteľa na možnosť predčasného zosplatenia úveru musí byť zrejmé, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky mieni predmetný úver predčasne (mimoriadne) zosplatiť, t. j. tento údaj musí byť jednoznačne konkretizovaný. I keď Občiansky zákonník *expressis verbis* neuvádza čo má byť obsahom tejto notifikácie, tento obsah možno nepochybné vyabstrahovať z podmienok, ktoré musia byť pre realizáciu práva veriteľa vyhlásiť predčasnú (mimoriadnu) splatnosť úveru splnené. Pokiaľ ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť realizácie práva veriteľa predčasne zosplatiť úver podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplatením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne identifikovateľná, čomu zodpovedá povinnosť viesť ju i konkretizovať. Samotný veriteľ predsa musí viesť, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky svoje právo zosplatiť úver realizuje, a nie je žiaden dôvod, aby touto informáciou nedisponoval aj dlžník. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/234/2018, podľa ktorého je absolútne nemysliteľné a nelogické a v konečnom dôsledku aj priečiace sa Zákona o bankách, ak by banky postupovali „živé úvery“ na akýkoľvek iný subjekt, ktorý nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska. Aby mohol právny predchodca žalobkyne postúpiť celú pohľadávku z úveru na žalobkyňu, musel najskôr platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu (aj budúcich pohľadávok), aby bol tento dlh celý splatný, nakoľko ako už bolo vyššie citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/234/2018, banky nemôžu na nebankový subjekt postupovať „živé úvery“.

8. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí posudzoval vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu nesprávne, keď konštatoval, že žalovaná sa zaviazala úver splácať mesačnými splátkami po 392,87 Eur a z výzvy zo dňa 27.04.2020 je zrejmé, že v čase tohto upozornenia bola žalovaná v omeškaní s viac ako 6-timi splátkami. Z tohto upozornenia by malo byť pre spotrebiteľa na úrovni priemerne spôsobilej osoby zrejmé, že splátka, ktorá môže vyvolať zosplatenie úveru, musí byť tri mesiace po lehote splatnosti, čo pri dátume upozornenia 27.04.2020 a úverových splátkach do 15. dňa v mesiaci znamená splátku splatnú 15.01.2020. Z formulácie predmetnej výzvy, ktorá prakticky doslovne vychádza z vtedy platného § 53 ods. 9 OZ je tak zrejmé pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky mieni banka predmetný úver predčasne zosplatiť. Preto upozornenie zo dňa 27.04.2020 zodpovedá ustanoveniu zákona a je možné jednoduchým výpočtom konkretizovať, aká nezaplatená splátka môže vyvolať zosplatenie.

Tiež konštatoval, že žalobkyňa splnenie povinnosti vyzvať na plnenie preukázala výzvou zo dňa 27.04.2020 ako aj výzvou zo dňa 25.05.2020, ktorú si žalovaná prevzala 15.06.2020. Zákon umožňuje dlžníkovi zvrátiť postúpenie pohľadávky zo zosplateného úveru na iný ako bankový subjekt tak, že svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu splní. Táto skutočnosť však nebola preukázaná. Nakoniec

žalobca preukázal aj doručenie oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2023 žalovanej, a teda boli splnené všetky podmienky § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

9. Žalobca mal možnosť počas celého konania vyjadrovať sa ku skutočnosti riadneho zosplatnenia úveru v súvislosti špecifikácie splátky, pre ktorú jeho právny predchodca mienil predčasne zosplatiť celý úver s ohľadom na námietky žalovanej od začiatku konania ako aj závery odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení sp.zn. 7Co/13/2024.

10. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 152/2022, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod poradovým číslom 34/2025, v ktorom bola vyslovená právna veta : „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

Pre úplnosť odvolací súd poukazuje na odsek 12 odôvodnenia citovaného uznesenia, v ktorom Najvyšší súd SR uviedol: „Vo vzťahu k prvému z uvádzaných aspektov (a k prvej trojici otázok z dovolania, ktoré boli v skutočnosti otázkou jedinou a ktorých/-ej/ podstatou s výnimkou naviazania na jednotlivé úkony v procese zosplatiťovania úveru je, či žiadosť o jednorazové splatenie a/alebo upozornenie musí obsahovať aj identifikáciu splátky, pre omeškanie s ktorou má dôjsť k strate zodpovedajúcej výhody) totiž platí, že ak právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ spôsobuje v drvivej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej OZ o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).“

Rovnaký názor bol vyslovený aj v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 2/2023, 6Cdo 15/2023, 5Cdo 188/2023, 5Cdo 197/2022.

11. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 27.04.2020 upozornil žalovanú v zmysle § 53 ods. 9 OZ, že ku dňu 27.04.2020 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 2.627,13 eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky 2.618,13 eur, poplatkov vo výške 9,- eur. Takáto výzva však nespĺňa náležitosti výzvy v zmysle § 53 ods. 9 OZ v znení do 31.10.2024 bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, z ktorého dôvodu je tento právny úkon nekonkretizujúci splátku nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou podľa § 37 ods. 1 OZ.

12. Napokon súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa splnenie povinnosti vyzvať na plnenie preukázala výzvou zo dňa 27.04.2020 ako aj výzvou zo dňa 25.05.2020 a tým bola splnená podmienka na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VCdo/4/2025, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 5/2025, pod poradovým číslom 38/2025, v ktorom bola vyslovená právna veta : „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný.“ Vychádzajúc z uvedeného neboli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko nebola splnená podmienka – osobitnej výzvy banky žalovanej, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku.

13. Odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru zákonným spôsobom, nebola preukázaná výzva banky žalovanej podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pohľadávka veriteľa – právneho predchodcu žalobcu nebola postupiteľná, nakoľko tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, potom je postúpenie svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi. V zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu, alebo dohode s dlžníkom. Rovnako v zmysle § 17 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Pre klientov banky v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú ustanovené ďalšie špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené pre platné postúpenie pohľadávky banky na nebankový subjekt bez súhlasu klienta banky. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je špeciálnou právnou úpravou k všeobecnej právnej úprave postúpenia v Občianskom zákonníku, ktorá má v zmysle zásady *lex specialis derogat lege generali* prednosť pred ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

14. Na základe uvedeného postúpenie pohľadávky na žalobcu je svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, preto nemá vo veci aktívnu vecnú legitimáciu, ktorú musí súd skúmať *ex offio* počas celého konania. Vecná legitimácia vyjadruje postavenie strany v konaní v hmotnoprávnom vzťahu, ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Keďže na strane žalobcu absentuje aktívna vecná legitimácia, žalobca nie je nositeľom tvrdeného hmotného práva, odvolací súd podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

15. Pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v zmysle vyššie konštatovaného, odvolací súd sa nezaoberal ďalšími námietkami žalovanej (skúmanie bonity, bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, premičanie nároku).

16. O trovách konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 CSP (Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.) a aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP (Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.) úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalobcovi.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)